

Parter i hovedsagen

Pál Aranyosi (Sag C-404/15), Robert Căldăraru (C-659/15 PPU)

Konklusion

Artikel 1, stk. 3, artikel 5 og artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed, som stilles over for objektive, pålidelige, præcise og behørigt ajourførte oplysninger, som vidner om, at der ved forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat foreligger mangler, der er systemiske eller generelle, eller som berører visse persongrupper eller visse centre for frihedsberøvede, skal foretage en konkret og præcis prøvelse af, om der er alvorlige grunde til at antage, at en person, som er omfattet af en europæisk arrestordre udstedt med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en frihedsstraf, på grund af forholdene under sin frihedsberøvelse i denne medlemsstat løber en reel risiko for at blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i tilfælde af overgivelse til nævnte medlemsstat. Med henblik herpå skal den anmode om supplerende oplysninger fra den udstedende judicielle myndighed, der skal meddele disse oplysninger inden for den i anmodningen fastsatte frist, efter om fornødent at have anmodet om bistand fra den eller en af de centrale myndighed(er) i den udstedende medlemsstat som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 7. Den fuldbyrdende judicielle myndighed skal udsætte sin afgørelse vedrørende den berørte persons overgivelse, indtil den får supplerende oplysninger, som giver denne mulighed for at afvise, at der foreligger en sådan risiko. Såfremt det ikke inden for en rimelig frist kan afvises, at der foreligger en sådan risiko, skal myndigheden beslutte, om overgivelsesproceduren bør bringes til ophør.

(¹) EUT C 320 af 28.9.2015
EUT C 59 af 15.2.2016.

Appel iværksat den 12. februar 2016 af Continental Reifen Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. december 2015 i sag T-525/14 — Compagnie générale des établissements Michelin mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-84/16 P)

(2016/C 211/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Continental Reifen Deutschland GmbH (ved Rechtsanwältin S.O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes og J. Schumacher)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Compagnie générale des établissements Michelin

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 8. december 2015 i sag T-525/14 ophæves i sin helhed.

— Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet prøvelse af graden af de omtvistede tegns iboende særpræg, der omfatter de bestanddele, som disse tegn består af, og graden af lighed mellem disse tegn.

— Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Compagnie générale des établissements Michelin tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er opstået for appellanten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er støttet på Rettens tilsidesættelse af EU-retten, for så vidt som Retten i sin dom af 8. december 2015 tilsidesatte artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 2007/2009 ⁽¹⁾ om EF-varemærker.

Sammenfattet foretog Retten en fejlagtig vurdering af særpræget af den anfægtede EF-varemærkeansøgning

» «, herunder af bestanddelene » « og » «, som tegnet er sammensat af, og af det ældre varemærke » «. Derudover var Rettens

fejlagtige vurdering også baseret på en fordrejning af de faktiske omstændigheder med hensyn til den relevante kundekreds' sprogkundskaber og dennes forståelse af betydningen af de omtvistede tegns bestanddele såvel som af de beviser, som Continental Reifen Deutschland GmbH fremførte som bilag C.1 og bilag C.4, der i den foreliggende sag er indgivet som bilag 6.

Desuden gav Retten ikke en begrundelse for, hvorfor visse aspekter af de omtvistede tegn — f.eks. deres figurbestanddele — ikke blev taget i betragtning i forbindelse med vurderingen af tegnenes lighed.

På grundlag af disse fejlagtige vurderinger fandt Retten med urette, at der i betragtning af de omfattede varers store lighed eller identitet, den gennemsnitlige grad af lighed mellem det ansøgte varemærke og det ældre franske varemærke samt dette ældre varemærkes normale iboende særpræg, var en risiko for forveksling i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 22. februar 2016 — Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o. under likvidation

(Sag C-106/16)

(2016/C 211/29)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Polbud — Wykonawstwo sp. z o.o. under likvidation

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 49 og artikel 54 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en medlemsstats anvendelse af bestemmelser i national ret i den stat, hvor et selskab (selskab med begrænset ansvar) blev stiftet, og hvorefter sletning fra selskabsregistret forudsætter, at selskabet opløses efter gennemførelse af likvidation, når selskabet er blevet etableret på ny i en anden medlemsstat i henhold til en generalforsamlingsbeslutning, ifølge hvilken selskabet skulle videreføre den juridiske personlighed, som det havde erhvervet i stiftelsesmedlemsstaten?